

PROPOSICIONS

Organ del comitè de lleida del PSUC.

Agost 1974

EXTRA FRUITA

"Preus ruinosos
per a la fruita
lleidatana"

Abans que arribessin a l'horta lleidatana les plantacions fruiteres, els agricultors s'enfrontaven, d'avis a pares i de pares a fills, amb una terra pobre. Treballaven incansablement una terra de la qual sols aconseguien arrencar uns productes escassament rentables, tan poc rentables que el seu conreu els obligava a portar una vida miserable i plena de privacions.

Els homes del camp lleidatà arribaren en un tal punt, en què només una cosa era clara: calia subsistir. Els agricultors empesos per la pobresa i la misèria, començaren una transformació de les terres. Iniciaren un nou conreu que, potser, amb els anys i el treball els proporcionaria una vida més digna.

Uns pioners de l'horta lleidatana trobaren a Itàlia el cultiu que podia ser la resposta a aquesta recerca anguixosa i vital. No posseïen informació detallada, no tenien ni coneixements ni material tècnic. Començaven a zero. Tanmateix, volien subsistir i decidiren d'arriscar-ho tot, absolutament tot, a la plantació d'un nou conreu: la pera llimonera

A poc a poc, perquè no hi havia diners, començaren a néixer petites plantacions de pera. Aquells pioners del nostre camp anaren invertint el que aconseguien arrencar a la terra amb aquest nou cultiu, del qual, ningú sabia amb certesa si arribaria a ésser rentable.

Mitjancant crèdits i mitjancant el treball del pare, la mare i els fills, les plantacions s'estenien lentament.

Mentre treballaven a mà, solament ajudats per algun animal, mentre escampaven els sulfats amb una màquina de mà carregada a l'esquena, mentre pare, mare i fills segaven l'herba amb la tradicional dalia... les famílies vivien constantment preocupades, constantment amb l'ànim en suspens, pel resultat del nou conreu en el qual havien invertit tot el que posseïen, -- els seus diners, la seva suor, els seus anys de joventut. La pera llimonera podia suposar una millora per al seu mode de vida, però podia suposar, també, la ruïna de bastants famílies.

¿Quants agricultors de l'horta lleidatana pogueren dormir tranquils durant els anys d'espera? ¿Quantes famílies tingueren descans i repòs durant el dubte i les privacions?

Perquè van haver de passar bastants anys 4,5,6,7 anys, abans que comencessin a veure's els resultats. I es tingueren que provar nombrosos empetits fins a rectificar la classe d'arbres i fruits.

I repetim, perquè la veritat ha d'ésser remarcada una i altra vegada, aquells homes començaren a zero. Començaren de llur necessitat de subsistir, de llur misèria. Realitzaren un treball duríssim amb les seves pròpies mans, sense segadores, sense sulfatadores, sense tractors. Ho feren posant-hi el seu treball, la seva intuïció, les seves esperances. Ho feren amb l'ànim -- constantment en suspens i la butxaca buida.

Mentre l'agricultor lleidatà lluitava amb tants sacrificis, què feia el Govern ?.

El Govern no intervingué en res absolutament. No va realitzar cap pla nificació del nou conreu. No els va proporcionar cap informació tècnica. No els va concedir cap tipus d'ajuda, ni econòmica ni de material tècnic.

El Govern ni tan sols va demorar el cobrament de les càrregues fiscals durant els anys en què els arbres frutiers encara no produïen.

En aquells temps el Govern sols considerava els agricultors lleidatans com a una classe inferior, com a ciutadans de segon ordre, que solament compaven a l'hora de pagar llurs impostos.

O R G A N I S M E S O F I C I A L S D E L C A M P

Quan les plantacions frutieres començaren a produir, després dels anys de penosa espera, i, es convertiren en una important font de divises nasqueren nous organismes oficials orientats vers la "protecció y ayuda" de l'agricultor, d'un agricultor que fins llavors havia treballat absolutament - sol.

Aquest organismes vingueren acompanyants d'una forta burocràcia pagada -naturalment- amb els diners dels agricultors lleidatans i ben aviat demostraren que llur missió no era altra que la de controlar la nostra producció frutera.

Per a fer aquest control col·locaren al front dels organismes oficials homes de la seva confiança, homes addictes al règim que no tinguessin cap -interès a defensar els nostres homes del camp. Foren homes com:

Salvador J. vé Gias, alcalde actual d'Artesa de Lleida
Casimiro Sàngenis
Blas Mola Pintó
Juan Manuel Nadal...

Homes que ni tan sols treballaven la terra.

En quant a les "Jefaturas Agronómicas" tampoc no significaren ni significaven l'ajuda tècnica que cal a l'agricultor lleidatà. Resulta contradictori que en aquells primers moments, quan era molt necessari un assessorament tècnic, un percentatge molt elevat de ferits agrònoms estaven sense -- feina i es veien obligats a canviar de tipus d'activitat. Tan contradictòria situació, dels tècnics, persisteix i s'agreuja de dia en dia, i el Govern continua creant, triomfàl·ticament, noves escoles.

Avui els organismes oficials continuen en mans d'homes designats a dit pel Govern, els agricultors, doncs, no poden elegir els seus representants. No és estrany que per molts viatges a Madrid que facin Moles i Nàdels, l'agricultor lleidatà continuï oficialment desemperat.

.../...

¿ Com poden Nadal i Mola cridar, protestar i exigir als despatxos minis-
terials si es deuen al Govern ?. El règim els ha col·locat en el lloc que ocu-
pen i de la mateixa manera pot treure'ls en quan plantegin problemes.

A aquest homes no els interessa perdre el seu lloc polític i per molta
crisi que hi hagi no adoptaran mesures importants. No poden fer-ho, es limi-
ten a complir les ordres dictades pels seus amos.

I ¿ Què hi ha sobre MERCOLERIDA ? MERCOLERIDA és l'establiment del més
pur verticalisme.

Mentre els problemes reals del camp són de supervivència el Govern es
dedica a invertir milions en una obra el cost de la qual recau sobre la fe-
ble i trontollejant economia agrícola.

Avui la funció de MERCOLERIDA és la d'un intermediari més, és una fun-
ció semblant a la d'un comissionista.

MERCOLERIDA és antipopular perquè no ofereix cap programa de solució.
I la seva antipopularitat queda demostrada pels símptomes de malestar que s'en-
treenuen aquests dies a les portes del seu edifici.

LES AUTÈNTIQUES CAUSES DE LA CRISI. =.

Algunes veus "intel·ligents" culpen els agricultors. Diuen "ells matei-
xos han buscat i han provocat aquesta crisi". Però a veure, a veure quines
són les autèntiques causes de la crisi:

Les fonts oficials asseguren que el problema de la pera llimonera és
deguda a la superproducció que hi ha... Però ¿ no foren els mateixos organís-
mes oficials els que permeteren la creació de noves i extenses zones de cul-
tiu de pera llimonera, com per exemple a Badajoz ?. Aquestes noves zones fo-
ren creades un cop constatat que la producció de la pera llimonera resultava
renovable. I són una competència conscient als agricultors de la nostra horta.

Les mateixes fonts oficials continuen assegurant que col·labora a l'
actual crisi el baix consum nacional de pera respecte els països europeus...
Però aquest baix consum ¿ no obeeix que la fruita arriba als mercats nacio-
nals amb uns preus no assequibles per a la classe treballadora, que és la
majoria de la població espanyola ?.

La fruita lleidatana està en crisi i el Govern col·labora descaradament
en l'enfonsament dels nostres agricultors augmentant els impostos que sobre
ells pesen. Per exemple tenim la quota de la Seguretat Social Agrària que
aquest darrer any ha augmentat en un 15 % sobre el líquid imponible, i tenim
també els forts impostos que graven les vivendes dels agricultors.

I per si això fos poc el Govern promet importants subvencions a les -
fàbriques conserveres -que amb la crisi de l'agricultor fan bona fire- en
lloc de subvencionar els agricultors que són els autèntics perjudicats per
la crisi.

.../...

Amb tot, aquest Govern que té posat el peu sobre el coll de l'agricultor lleidatà, vol rentar-los la cara i aparentar que intenta solucionar el problema per mitjà del FORPA.

El FORPA intenta cobrir l'expedient amb la compra d'una infima part de la producció que no solucionarà gens l'actual crisi.

Resulta indignant de veure, en la present campanya, funcionaris de MERCADERIA, amb un graduador de maduresa, es passen, amb aire de superioritat, entre els agricultors, comprovant les partides que s'ofereixen.

SALUDEN des d'aquí els agricultors lleidatans que enguany no han volgut fer-se còmplices del Govern, negant-se a acompanyar els funcionaris que provenen el gran de maduresa de la fruita. Negant-se, en definitiva, a dur a terme una maniobra de divisió entre els mateixos agricultors.

ALERTA AL PRESSEC

Fins ací hem parlat de la situació i de la crisi de la pera llimonera, però no hem d'oblidar que d'altres varietats de la fruita es trobaran amb una problemàtica semblant.

La recentment iniciada campanya del préssec porta el mateix camí. I els preus a què es cotitzen per quilo són igualment baixos.

FALSEDA DE LA INFORMACIÓ OFICIAL

En aquests moments de crisi per al camp lleidatà, el Govern arriba a l'extrem d'un cinisme tal que es permet l'emissió de programes televisius com el del passat dia 23 de juliol.

Televisió Espanyola ens va presentar aquell dia un programa triomfalista que, amés d'amagar la nostra crisi actual, parlava del gran auge aconseguït per la pera llimonera i assegurava que la seva producció i la seva comercialització era molt animada.

El Govern contradiu i amaga la situació real i palpable de la nostra fruita. I els "representants" de l'agricultura lleidatana Mola i Nadal no han fet la més mínima protesta.

De tot el que acabem de dir, hem de resumir, perquè els fets així ens ho demostrren, el següent:

La causa principal de l'actual crisi fruitera lleidatana, crisi que es farà sentir en els altres estaments de la població, rau en les estructures - que estem sofrint, unes estructures que s'enfronten, que topen, amb la realitat.

No arribarà la solució per al camp lleidatà, no arribarà la seva cutènia solució, fins que no tinguem un govern democràtic elegit pel poble, elegit pels agricultors. Un Govern en el qual els agricultors puguin fer sentir la seva veu lliurement i adoptar lliurement les seves pròpies decisions.

= = = = =